

Sygn. akt VI GC 54/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Barbara Suwara	

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

przeciwko **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 770,83 złotych (siedemset siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 25 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 355,62 złotych (trzysta pięćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 54/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 października 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 1 540,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 25 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zwrotu pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem, w wyniku kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdu użytkowanego przez M. K.. Nadto powód podniósł, że zweryfikował wskazaną na fakturze numer (...) stawkę za najem pojazdu z kwoty 230 złotych netto do kwoty 138,21 złotych netto z uwagi na propozycję najmu pojazdu zastępczego złożoną poszkodowanemu ze strony pozwanego i kwota dochodzona przez niego niniejszym pozwem stanowi iloczyn 10 dni najmu i stawki w kwocie 138,21 złotych netto oraz wartości 50% podatku VAT.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 08 grudnia 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5775/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany wskazał, że wypłacił poszkodowanemu kwotę 462,01 złotych, która jest adekwatna do wysokości szkody poniesionej przez poszkodowanego, który zdaniem pozwanego w sposób celowy wydłużył okres najmu pojazdu zastępczego. Pozwany za uzasadniony uznał jedynie okres 3 dni najmu pojazdu obejmujący okres od dnia 12 lipca 2017 roku (weryfikacja kalkulacji kosztów naprawy) do dnia 14 lipca 2017 roku, w którym to dniu możliwe było zakończenie naprawy i wydanie pojazdu po naprawie bez zbędnej zwłoki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 kwietnia 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) GmbH spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Użytkownikiem tego pojazdu był M. K. uprawniony do odliczenia podatku od towarów i usług z tytułu kosztów związanych z korzystaniem z tego pojazdu w 50%.

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

niesporne

Pismem z dnia 06 lipca 2017 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. poinformował poszkodowanego M. K., że w przypadku uszkodzenia pojazdu osoba, która utraciła możliwość korzystania z niego, może ubiegać się o zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego – o ile jego brak pociąga za sobą nadmierne utrudnienia lub koszty, a jednocześnie poszkodowany nie dysponuje innym pojazdem, z którego mógłby korzystać oraz że uzasadniony okres wynajmu obejmuje przede wszystkim czas trwania naprawy, a w przypadku szkody całkowitej – czas niezbędny na dokonanie zakupu o podobnych parametrach, co uszkodzony. Nadto ubezpieczyciel zaproponował skorzystanie z oferty wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem – (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (wskazano numer telefonu oraz adres mailowy do kontaktu) podając, że skorzystanie z tej oferty nie jest obligatoryjne, jednakże w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u tego podmiotu, tj. w kwocie 138,21 złotych (netto).

M. K. nie zainteresował się powyższą ofertą ubezpieczyciela.

niesporne, a nadto: pismo – k. 10 akt szkody na karcie 29 akt, zeznania świadka M. K. – protokół rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku – k. 67-68 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:04-00:10:42)

W dniu 05 lipca 2017 roku poszkodowany M. K. wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. pojazd zastępczy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu w kwocie 282,90 złotych brutto za dobę w przypadku najmu pojazdu do 14 dni oraz w kwocie 258,30 złotych brutto – w przypadku najmu pojazdu na okres powyżej 14 dni.

umowa najmu wraz z załącznikiem – k. 9-10 akt

W tym samym dniu, tj. w dniu 05 listopada 2017 roku, poszkodowany M. K. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. także umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawy tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie, jaka wynika ze stawek wskazanych przez wynajmującego, a także okresu trwania najmu, tj. począwszy od dnia podpisania niniejszej umowy do dnia wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym przy szkodzie całkowitej lub do pierwszego dnia, w którym obiektywnie możliwe było odebranie pojazdu z naprawy.

Również w tym dniu poszkodowany M. K. pozostawił uszkodzony pojazd w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w W..

umowa cesji wierzytelności – k. 13 akt, historia naprawy pojazdu – k. 16 akt, zeznania świadka M. K. – protokół rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku – k. 67-68 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:04-00:10:42)

W dniu 25 lipca 2017 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 13 dób (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. wystawił poszkodowanemu M. K. fakturę o numerze (...) na kwotę 3 677,70 złotych brutto (według stawki w kwocie 230 złotych netto).

faktura – k. 11 akt

Towarzystwo (...) siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 462,01 złotych uwzględniając okres 3 dób najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 138,21 złotych netto oraz 50% podatku od towarów i usług.

decyzja – k. 15 akt, potwierdzenie przelewu – k. 28 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynajętego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 8 dni kalendarzowych

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 73-92 akt

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się także, uznając je co do zasady za wiarygodne i spójne, na zeznaniach świadka M. K., w szczególności odnośnie okoliczności związanych z uzgadnianiem z zakładem naprawczym terminu oddania pojazdu do naprawy i najmem pojazdu zastępczego. Sąd uwzględnił także zeznania tego świadka w zakresie, w jakim świadek potwierdził, że pojazd był jezdny i poruszał się nim aż do przekazania go do zakładu naprawczego, jak również, że nie interesował się ofertą najmu pojazdu zastępczego od pozwanego, bo było dla niego obojętne to, skąd pochodzi pojazd zastępczy udostępniony mu na czas naprawy.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie, w szczególności uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego P. C.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Jak wynikało z opinii, biegły sądowy sporządził ją w trzech wariantach, przy czym dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie Sąd oparł się na wyliczeniach zawartych w wariantcie pierwszym uznając, że celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynajętego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił w niniejszej sprawie 8 dni. Jak wskazał biegły sądowy w tym wyliczeniu, po zgłoszeniu szkody w dniu 05 lipca 2017 roku przeprowadzono oględziny pojazdu w dniu 07 lipca 2017 roku i jeszcze w tym dniu zakład naprawczy otrzymał protokół szkody, który pozwolił zamówić części i przygotować się do naprawy pierwszego dnia roboczego, tj. w dniu 10 lipca 2017 roku, a zakończyć ją w dniu 11 lipca 2017 roku, po czym pojazd mógł zostać wydany w dniu 12 lipca 2017 roku. Sąd miał przy tym na uwadze, że okoliczność zgłoszenia szkody nie bezpośrednio po jej zaistnieniu, lecz w późniejszym okresie nie może być sama w sobie poczytywana na

niekorzyść poszkodowanego i wbrew twierdzeniom strony pozwanej wcale nie oznacza, że w przypadku zgłoszenia szkody bezpośrednio po jej nastąpieniu proces likwidacji trwałby krócej – takie twierdzenie pozwanego pozostało bowiem całkowicie gołosłowne i nie potwierdzone żadną obiektywną okolicznością.

Sąd nie oparł się na wariantcie drugim wyliczonym przez biegłego sądowego (7 dni) mając na uwadze konieczność obciążenia i zaangażowania użytkownika pojazdu i pracowników zakładu naprawczego dezorganizującego pracę i ograniczającego swobodę w życiu prywatnym (wymagając np. samodzielnego udostępnienia pojazdu do oględzin w określonych przez pozwanego godzinach). Odnosząc się natomiast do wyliczenia w wariantcie trzecim (4 dni), mając na uwadze, że jak wskazał sam biegły sądowy podporządkowanie wszystkich czynności likwidacyjnych oraz prac zakładu naprawczego tylko jednej szkodzie, w praktyce jest mało realne, Sąd wyliczenie takie pominął jako hipotetyczne i nie znajdujące uzasadnienia w ustalonym stanie faktycznym.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 1 540,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie licznymi za okres od dnia 25 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej części odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Jednocześnie powód podniósł, że zweryfikował wskazaną na fakturze numer (...) stawkę za najem pojazdu z kwoty 230 złotych netto do kwoty 138,21 złotych netto z uwagi na propozycję najmu pojazdu zastępczego złożoną poszkodowanemu ze strony pozwanego i kwota dochodzona przez niego niniejszym pozwem stanowi iloczyn 10 dni najmu i stawki w kwocie 138,21 złotych netto oraz wartości 50% podatku VAT.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwestionował jedynie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego ponad uznany przez siebie okres 3 dni.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone. Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi

samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego M. K. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 10 kwietnia 2017 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana, podobnież zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego przez poszkodowanego ani stawka za najem takiego pojazdu.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Nie powielając argumentacji zawartej w powyższej części uzasadnienia, dzielając w pełni założenia i wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego w wyliczeniu pierwszym, Sąd ustalił, że w niniejszej sprawie najem pojazdu zastępczego był celowo i ekonomicznie uzasadniony przez okres 8 dni.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (8 dni) oraz stawki w kwocie 138,21 złotych netto ($8 \times 138,21 \text{ złotych netto} = 1\,105,68 \text{ złotych}$) oraz kwoty stanowiącej 50% podatku od towaru i usług ($1\,105,68 \text{ złotych netto} \times 23\% = 254,31 \text{ złotych}$; $2 = 127,16 \text{ złotych}$), a zatem kwotę 1 232,84 złotych ($1\,105,68 \text{ złotych} + 127,16 \text{ złotych}$).

Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 462,01 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne w zakresie kwoty 770,83 złotych.

Uwzględniając powyższe, Sąd na podstawie przepisów art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zasądając od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 770,83 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 25 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 50,03%, a pozwany w 49,97%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 626,70 złotych (opłata sądowa od pozwu – 78 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych i wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 631,70 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 813,84 złotych (50,03% z kwoty 1 626,70 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 458,22 złotych (49,97% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 355,62 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 23 lutego 2019 roku